

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 59**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

1078

Måndag morgon.

Käraste vän. Tack för bref-
vet, som jag fick just nu.
Tack också för Konst och Politi-
ken. Ja kärnte är alljämt
skönt, men jag borde aldrig
tänkt stanna längre än till
den 15de. Jag skulle vinst vil-
ja vara här längre, men jag
tror inte att det blir möjligt,
därför att här endast är en som-
marbostad och här i Dalarna
är det redan så ovanligt kallt
och höstligt i år nästan som
septober. Det fryser sen nätter
na och jag eldar i rummet

men väggarna äro tunnna, icke skall klaga på att jag icke är
så att det är rätt och jämnt utgård tydlig. Jag har naturligtvis skrif-
ligt att vara här. Det är riktigt vid till Bannier och bredt hvar
stär. Så hade det vinst varit me- ställa till med sammanträdet i
någon ett reparera härute nu September blev 18de, och det har
på hösten. Det kan ju icke hel- linn lofat. Det var då skämt
ter ske, medan jag är kvar, men att du far in till Köpenhamn,
jag får ju icke ta folks hänsyn- det måtte bli bra mycket traf-
fullhet för mycket i utspråk. Jag ligare. Men gå då upp i häreför-
följer mig dina råd så ofta som jag villigen, den är värd att se-
kan, jag är såpass klok själf, så att Skulle du få lust att göra något
jag förstår att det är godt i all- för din öfversättning hos Falbe-
mäcket det du råder till. Jag Fluoren och Grundvig, så bo de
gjorde ju slag i aakem med. Greca Acasia vej: 4. De äro dina rikt-
på ditt råd. Och jag för till dands- tiga beundrare, så att jag tror
krona, så att jag tycker att du att du skulle bli nöjd att rika
den.

Ja den i Torsdags var jag inne
i staden för att ruka Greve. Han
var smittat försvälld och med
ett ont sargt alldeles rygglig. Tänkt
att jag har härdlat ut med hennes
utevärkhet i halftannat år. Han
hade sådana massa krämpor, som
derade bland annat på sin hals
inte hade fått struma och
var stängd i rösten och grät
inte en enda gång, men var
likaså på punkten att göra
dot. Jag skref emellertid till
hennes att hon väl kunde stann
na några månader, tills hon
fått en annan plats, men hon

sade upp mig genast. Därför
är hon nu naturligtvis i
trängnål och nöd. Det är ju
också ryktligt synd om henne
med det där iverlöfslidandet.
Hon skall nu för det första till
en Stockholmsdoktor och bli
botad för detta. Hon tror, att det
bara är en inflammations i lifua-
deru, men det är väl knappast möj-
ligt, då det varit så långvarigt.

Till Valborg hade hon sagt att
hon hade ämnat flytta i Februari
och att hon var så sjuk att hon
omöjligtvis hade kunnat stä ut
här hos mig en vinter till. Jag

tycker du, att hon inte hade
behöft vara så förolämpad,
men förolämpad var hon.
Jag skall säga, att hon är
mycket sjuk, och det är
väl svårt att förstå, att man
kan undvara henne. Ja
allt som allt är det så, att jag
är bra glad att bli
hemme. Hon är kvar ännu några dagar.

Da jag går så här på landet
tycker jag, att det är som om
jag skulle gå och plöcka
ihop bitar af mitt förra jag
och sätta ihop dem, så att
jag till sist känner mig

som en liten flicka på
landet. I går kom det till
exempel öfver mig så mycket
af höstkvällarnas melankoli.
Glädfinns en backe, där man
har god utsikt, det är vackert
och glad på dagen, men på köll-
ten känner en sålän sugan-
de längtan öfver en, då man
ser dessa vackra ödsligheter.

Än den längtan kände jag
så väl igen, en riktig flick-
längtan ut till arbete och fram-
gång, och så på samma gång
en så melankolisk visshet
att icke tänkbart kan ställa

Det är ett stort allt kända sår. Du
skulle på vara nöje med att höra om
fång skapar etc. Du skulle
Jag är litet sannare vad
den och det man egentligen
inte vill ha den stilled.

Faster Lovisa har varit
rätt blek ett par dagar, mye-
ket melanholiskt, är hon så
att Gerda längtar allt efter
befrielse. Att, du ville veta
om det var orätt mot henne.
Det var skamligt omöjligt
för det första och för det andra
så kan man ju inte tänka sig
något olyckligare för henne än
att ställa det så att hon skulle vara
skild från barnen under 9 månader
hvarje år. Han hade väl längtat i sjä-
sig. — Jag tycker ett det låter
som om du skanna skulle fö-
renne ganska mycket, men han
låter så kallsvinnig.